

Conversant amb...

JAUME MAYOLAS BRET

Algú m'ha fet notar que els personatges de les meves converses, si no tots la gran majoria, viuen a Mollet però no hi han nascut. Puc assegurar que la cosa no obeeix a cap propòsit preconcebut. Més aviat confirma la teoria que exposo al final de la Sardana del Mil·lenari: "la convivència en la diversitat és el que ens dona, al Mil·lenari, el premi merescut: Ja som Ciutat!".

Avui però, el nostre personatge, home senzill, cordial i sense pretensions sí que és fill de Mollet.

-I quants anys fa, d'això, Jaume?

-Des del 1928. Calcu-la.

-I, de nano, als Col·legis Nous?

-Sí, amb els senyors Barres, Sisó i Coll. I encara, abans, de pàrvul, amb la senyoreta Trini. I més gran, a l'Acadèmia Mollet, amb l'Enric Viñas i el seu pare.

-I als 14 anys, a treballar!

-Sí, es clar. Com tot-hom: d'aprenent de lampista amb en Guasch, i a

Cal Moretó.

-I a fer la mili, quan t'arriba l'hora.

-Sí, a Barcelona. A ferrocarrils.

-Sembla però que això del "toc de pito" no et sedueix massa. És per això que et ve la dèria de viatjar?

-No ben bé. Passa que tornat de la mili la farina tenia dificultats i me'n vaig a Barcelona, a un taller de reparació d'automòbils.

-Tú tens amplis coneixements musicals: toques diversos instruments, saps compondre... Quins mestres te n'ensenyen?

-Al 9 o 10 anys començo amb en Manuel Cluet, després a Granollers el mestre Coll m'ensenyava a tocar el violí i la trompeta l'aprenç a Barcelona amb el mestre Rovira de l'Orquestra Municipal. I, per descomptat, amb molts sacrificis, cosa que el jovent d'avui no comprèn gaire...

-La música era evidentment una vocació però et permet guanyar-t'hila vida?

-Vaig actuar amb els

"Gallardos", i també amb les orquestres Cluet i Catafau, com a cantant, trompeta i violí. Però, com que treballava, sovint em defensava fent suplències, i "bolos".

-En un moment donat formes orquestra pròpia, no?

-Sí, la "Shanghai y

sus Cuban Boys". Era director, cantant i trompeta i la cosa va durar 5 o 6 anys amb força èxit, ja que tocàvem tots els dijous i fins de setmana a "Les Arenes". Era un ball de minyones...

-I els idiomes que saps, on els aprens?

-Be. Em caso i vaig a viure a Suïssa. Abans, ja havia conegut l'italià perquè els únics llibres de música que hi havia llavors eren italians. A Suïssa però curso l'alemany i l'anglès. Allà hi havia moltes possibilitats d'aprendre, amb pocs diners. El francès ja el sabia d'aquí.

-O sigui que ets políglota. Domines sis llengües, si hi contem el català i el castellà. Ara m'explico perquè vaig trobar-te. Farà uns 30 anys, a Calella, dalt d'un cotxe destapat i fent propaganda d'un Night-Club.

»Em convides a veure't i et trobo divertint a una colla de matrones estrangeres, a les quals entretens i converses i fas

ballar i riure. Recordes alguna anècdota divertida d'aquests temps per la costa?

-Ja ho crec! Moltes. A l'hotel on m'estava hi arribà un dia una companyia d'òpera alemanya. Els saludàvem cantant, de bon matí, i els feia tanta gràcia que volien endur-se'm amb ells, de totes passades...

-I tornes a Mollet per instal·lar-te en aquesta botiga de pianos i instruments musicals. Per cert, recordo que m'havies parlat d'un violí, suposadament Stradivarius. Jo feia llavors de corresponsal a "La Vanguardia". Ho vaig publicar i organitzàrem un bon "cau". Fins de Madrid et va escriure una senyora dient que elles també en tenia un altre...

-En realitat per poder-ho justificar hauria calgut fer unes anàlisis i radiografies a Alemanya o Anglaterra. Però era un violí!

-Que serví, i me n'alegro, per donar-te a conèixer. Avui però la boti-

ga la tens tancada.

-Sí, perquè m'he jubilat. Ja tinc l'edat!

-O sigui, que no és pas perquè a Mollet hi falti afició.

-No, no. Hi ha un nodrit grup de joves músics que ja fa temps que toca i es manté.

-Però tu continues cantant, al "Grup d'Havaneres" que s'ha format a l'empresa del quadre escènic de la Sala Fiveller.

-Sí. S'ha format fa poc però ja som sis components, amb guitarra i acordió. Jo a més de cantar, sóc el qui els dirigeixo.

-He vist en un programa que a més d'aquesta actuació, estrenareu, com a final, "l'Himne del Mil·lenari", música i lletra teva.

-Se'm va acudir fa uns mesos, però fins ara no l'hem acabat.

-I la lletra, què diu?

-Aquí tens un programa de mà. Està impresa a la darrera pàgina.

-I la copio: "Mollet és el nostre Mil·lenari / perquè sempre puguem recordar / la riquesa de ser un poble maco / i la gent gran no la podem oblidar.

»La tristesa és tan gran a la vida / allò que pocs anys tots recordarem / que si poguessim tornar enrera / el que amb mil anys tot ho canviarem.

»El riu Besòs aportà aigua clara / i en bevíem quan teníem set / però mai més podrem tornar a beure / perquè el progrés tot ho ha malmès.

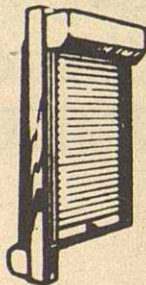
»Mollet mil·lenari / Mollet mil·lenari i amor.

-Llàstima que aquest Mil·lenari es clogui dintre de tants pocs dies. L'havies d'haver escrit ara fa un any!

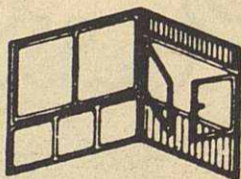
J. ALIGUER

Persianas Mollet

de ANTONIO ISAAC

Fabricación y colocación de todo tipo de persianas
Puertas plegables en madera y plástico
Confección y colocación de cortinas
Carpintería en aluminio en general
Mamparas para baño y ducha

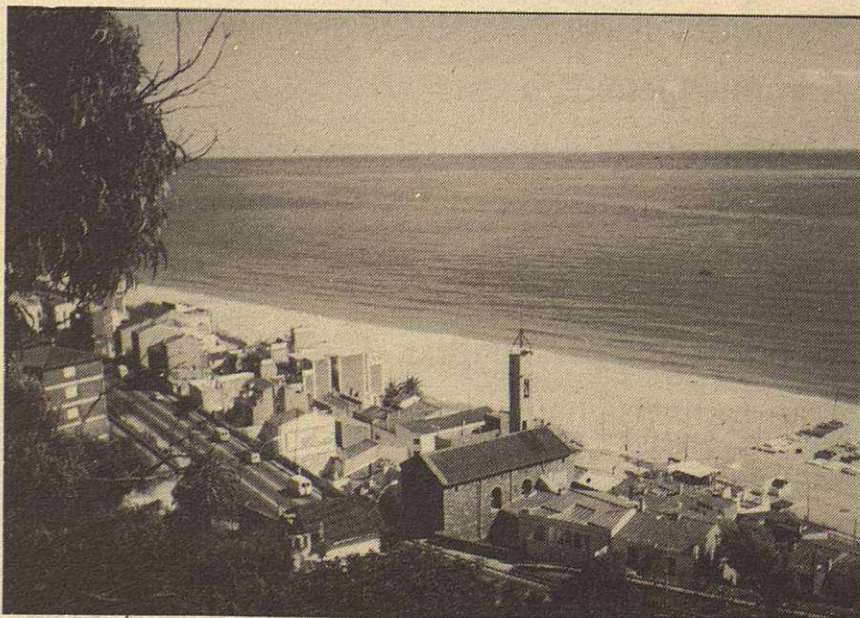
SOLICITE PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

En Montmeló:

Parque de la Quintana, local 2
Tel. 572 09 69

En Mollet:

Roger de Lauria, 11
Tel. 593 89 53

ESPLENDIDAS VISTAS VENDO PISO EN MONTGAT

A 15 minutos de Mollet y a 5 de Barcelona

Características del piso

- 90 m²
- 3 hab., 1 baño, 1 aseo
- Magnífica terraza

Características de la zona

- Rodeado de naturaleza
- Zona comercial y servicios
- A 200 metros de la playa

Precio: 12 millones de pesetas

Interesados: Tel. 384 06 06